

לא די לחתוך

בבשר החי -

צריך ניתוח קיסרי!

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, טל. 03-232262/3. תאריך: 136 • העורך הראשי: אורי אבנרי • עורך-מישנה: דוב איתן • עורך תכנית: יוסי שנון • עורך כיתוב: גיורא נוימן • צלמי מערכת: ציון צפיר ענת סרגוסטי וציפי מנשה • עורך דפוס: יפתח שביט • ראש המינהלה: אברהם סימון • מחלקת המודעות: רפי זכרוני • המו"ל: העולם הזה בע"מ • הדפסה: הרסוס החדש בע"מ, תל-אביב • הפצה: גר" בע"מ

קוּיָא יָוִי.

נגד עיניהם עמדו כהכרח האינטרסים של חברת אמפל. מעולם לא האמנתי בחקירות מן הסוג של "גוף חוקר את עצמו".

אך גם חקירה זו — מה היא העלתה?

כסד הכל נגעה החקירה בשתי נקודות שוליות, שלא היתה להם קשר לגילויים העיקריים של העולם הזה. נאמר כי אמפל עצמה לא הרוויחה מן התנודות במניותיה, ולא עסקה ב"תרגילים" אחרים הנוגדים את החוק האמריקאי. גם לא היתה התחרות ישירה בין חברת לוינסון ואמפל. יפה או מה?

הרוח אינו נוגע לגילויים המדהימים של העולם הזה. כגון: העברת חלק גדול מן השליטה בחברת סונול לידיים של לוינסון, גביית קומיסיון סורי על עיסקת-האוטובוסים של אגד והפקדת הכסף בבנק בשווייץ, וכו'.

הרוח אינו מסביר איך זה ניתן ללוינסון להקים אימפריה כלכלית פרטית באמריקה, בעודו משמש שם כשליט הכל-יכול של אמפל. הוא גם לא מסביר איך נגרמו התנודות החדות במניות אמפל. ומי הרוויח מכך?

העולם הזה לא טען מעולם כי תנודות אלה נגרמו כדי להעשיר את אמפל. להיפך: רמזו שמישהו גרם לתנודות אלה כדי לאפשר לעצמו ולירידייו להתעשר מן המיסחר במניות אלה — לקנות אותן בזול ולמכור אותן ביוקר.

וכן הלאה וכן הלאה. העולם הזה פירסם סדרה ארוכה על פרשה זו. הסדרה הכילה מאות רבות של עובדות גדולות וקטנות. הרוח של המנהלים "הבלתי-לויים" של אמפל, כפי שהוא מתואר ברפי "ההודעה לעיתונות", אינו מפרוץ אף עובדה אחת מכל אלה.

היכן * דוח זיגל?

בקיצור: רוב מהומה על שום מאומה. לא קרה שום דבר. שום תגליות חדשות לא היו. המצב נשאר בדיוק כפי שהיה, כאשר יעקב לוינסון שם קץ לפרשה עליידי התאבדותו, מבלי להס' ביר את הפרשות שהוא הסתבך בהן.

יש רק סיכוי אחד לשנות מצב זה: סיום מהיר של חקירת המישרה ופירסום מסקנות ברורות. זהו תפקידם של בנימין זיגל ואנשיו.

אחד המעורבים הסתלק לאחורונה בחיפזון רב מן הארץ.

מה שקרה בימים האחרונים סביב "פרשת לוינסון" היה תרגיל מבריק ביחסי-ציבור. לא היה בו שום ממש.

על הציבור נחתה ידיעה מרעישת: חקירה בלתי-תלויה גילתה שיעקב לוינסון המנוח היה חף מכל פשע. שמו טוהר סופית.

ידידיו ובני-מישפחתו ערכו חגיגה תיקשורתית, האשימו את יריבי לוינסון ואת "שופכי דמו". התמונה ש"הוצגה" אחרי שלוינסון נפל קורבן ל"משמיצו ונאלץ להתאבד, הוכח שהיה נקי מכל רבב. גם אישה-הוועות מן

יעקב לוינסון ז"ל שום דבר לא השתנה

האוניה מורן השתמש בשמו והישווה את עצמו אליו.

למרכה הצער, אין שום קשר בין תמונה זו ובין המציאות.

העובדות * לא הופרכו

מכיוון ש"העולם הזה" הוא שגילה את כל העובדות של פרשת לוינסון, היכיתי בסקרנות-מה למיסמך שהוכרו עליו בתרועות כה רמות.

אבל המיסמך לא בא. ביקשתי מחב-רת אמפל להמציא לי את הרוח, על 400 עמודיו, כדי שאוכל לברוק את פרטיו. הרוח לא הומצא לי, ועד כמה שידוע לי גם לא לשום אדם בלתי-תלוי אחר.

תחת זאת הומצאו לי כמה דפי-נייר — חמישה במיספר — שלא היו אלא "הודעה לעיתונות" מטעם חברת אמפל. תוכנה: קרוב לאפס.

קודם כל לגבי טיב "החקירה" עצ-מה. מסתבר שלא נערכה שום חקירה עליידי גוף בלתי-תלוי, אלא עליידי מנהלי חברת אמפל עצמה — אותה החברה שלוינסון עמד בראשה ופעל כשמה. אומנם נאמר שהחוקרים היו "מנהלים בלתי-תלויים", אך ברור של-

ד.א.א.א.א.